

УДК 512.64

ПРО ПОДІЛЬНІСТЬ МНОГОЧЛЕННИХ МАТРИЦЬ НАД ПОЛЕМ

Володимир Прокіп, Орест Мельник, Ростислава Коляда

*Інститут прикладних проблем механіки і математики
ім. Я.С. Підстригача НАН України,*

*Національний університет «Львівська політехніка»,
Українська академія друкарства*

v.prokip@gmail.com, orest.m.melnyk@lpnu.ua, rostyslavakolyada@gmail.com

Нехай $F_{m,n}$ і $F_{m,n}[\lambda]$ – множини $(m \times n)$ -матриць над полем F та кільцем многочленів $F[\lambda]$ відповідно, $0_{m,n}$ – нульова $(m \times n)$ -матриця. Матриця $A(\lambda) \in M_{n,n}(F[\lambda])$, яку запишемо у вигляді $A(\lambda) = \sum_{i=0}^r A_i \lambda^{r-i}$, де $A_i \in F_{n,n}$, $i = 0, 1, \dots, r$, називається регулярною многочленною матрицею степеня r , якщо $\det A_0 \neq 0$ [1] і неособливою, якщо $\det A(\lambda) \neq 0$.

Очевидно, що для матриць $A(\lambda) \in F_{n,n}[\lambda]$ і $B(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$ існують матриці $P(\lambda), Q(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$ такі, що $B(\lambda) = A(\lambda)P(\lambda) + Q(\lambda)$, де $Q(\lambda) = 0_{n,m}$, або $\deg Q(\lambda) < \deg A(\lambda)$. Якщо матриця $A(\lambda)$ є регулярною, то $P(\lambda)$ і $Q(\lambda)$ визначені однозначно [1]. У загальному випадку $P(\lambda)$ і $Q(\lambda)$ для матриць $A(\lambda)$ і $B(\lambda)$ не завжди визначені однозначно. Нижче наведемо умови, за яких для матриць $A(\lambda)$ і $B(\lambda)$ матриці $P(\lambda)$ і $Q(\lambda)$ визначені однозначно.

Теорема 1. Нехай $A(\lambda) = \begin{vmatrix} a_1(\lambda) & 0 & \dots & \dots & 0 \\ a_{21}(\lambda) & a_2(\lambda) & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1}(\lambda) & a_{n2}(\lambda) & \dots & a_{n,n-1}(\lambda) & a_n(\lambda) \end{vmatrix} \in F_{n,n}[\lambda]$ –

неособлива нижня трикутна матриця і $B(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$. Тоді для матриць $A(\lambda)$ і $B(\lambda)$ існує єдина пара матриць $P(\lambda), Q(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$ таких, що $B(\lambda) = A(\lambda)P(\lambda) + Q(\lambda)$, де $Q(\lambda) = 0_{n,m}$ або степені елементів k -го рядка матриці $Q(\lambda)$ є менші за степінь елемента $a_k(\lambda)$, тобто

$$\deg \|q_{k1}(\lambda) \quad q_{k2}(\lambda) \quad \dots \quad q_{km}(\lambda)\| < \deg a_k(\lambda), \quad k = 1, 2, \dots, n.$$

Наслідок 1. Нехай $A(\lambda) \in F_{n,n}[\lambda]$, $\det A(\lambda) \neq 0$, $B(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$. Нехай, далі, $W(\lambda) \in GL(n, F[\lambda])$ така, що $A(\lambda)W(\lambda) = H_A(\lambda)$ – форма Ерміта

$$\text{матриці } A(\lambda), \text{ тобто } H_A(\lambda) = \begin{pmatrix} h_1(\lambda) & 0 & \dots & \dots & 0 \\ h_{21}(\lambda) & h_2(\lambda) & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ h_{n1}(\lambda) & h_{n2}(\lambda) & \dots & h_{n,n-1}(\lambda) & h_n(\lambda) \end{pmatrix}, \text{ де}$$

$h_i(\lambda) \in F[\lambda]$ – унітальні многочлени. Крім цього, якщо $h_i(\lambda) = \text{const}$, то $h_{ij}(\lambda) = 0$, і якщо $\deg h_i(\lambda) \geq 1$, то $\deg h_{ij}(\lambda) < \deg h_i(\lambda)$ для всіх $1 \leq j < i \leq n$.

Тоді для $A(\lambda)$ і $B(\lambda)$ існує єдина пара матриць $P(\lambda), Q(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$ таких, що $B(\lambda) = A(\lambda)P(\lambda) + Q(\lambda)$, де $Q(\lambda) = 0_{n,m}$ або степені елементів k -го рядка матриці $Q(\lambda)$ менші за ступінь елемента $h_k(\lambda)$, тобто

$$\deg \|q_{k1}(\lambda) \quad q_{k2}(\lambda) \quad \dots \quad q_{km}(\lambda)\| < \deg h_k(\lambda), \quad k = 1, 2, \dots, n.$$

Нехай $A(\lambda) \in F_{n,n}[\lambda]$, $B(\lambda) \in F_{m,m}[\lambda]$ і $C(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$. На підставі Теорему 1 та Наслідку 1 дістаємо умови, за яких для матричного рівняння $A(\lambda)X(\lambda) + Y(\lambda)B(\lambda) = C(\lambda)$ існує єдиний “мінімальний” розв’язок $X_0(\lambda)$, $Y_0(\lambda) \in F_{n,m}[\lambda]$, тобто такий, що на елементи матриць $X_0(\lambda)$ та $Y_0(\lambda)$ накладено певні обмеження (див. [2] – [5]). Зауважимо, що наведені вище твердження узагальнюються для матриць над областями елементарних дільників.

1. Гантмахер Ф.Р. Теория матриц. – 5-е изд. – Москва: Физматлит, 2004. – 560 с.
2. Barnett S. Regular polynomial matrices having relatively prime determinants // Proc. Camb. Phil. Soc. – 1969. – **65**. – P. 585–590.
3. Feinstein J., Barness Y. On the uniqueness minimal solution of the matrix polynomial equation $A(\lambda)X(\lambda) + Y(\lambda)B(\lambda) = C(\lambda)$ // J. Franklin Inst. – 1980. – **310**. – P.131–134.
4. Prokip V.M. About the uniqueness solution of the matrix polynomial equation $A(\lambda)X(\lambda) + Y(\lambda)B(\lambda) = C(\lambda)$ // Lobachevskii J. Math. – 2008. – **23**. – P. 186–191.
5. Prokip V.M. On the divisibility of matrices with remainder over the domain of principal ideals // Journal of Mathematical Sciences. – 2019. – **243**. – P. 45–55.

ON DIVISIBILITY OF POLYNOMIAL MATRICES OVER A FIELD

We give conditions under which for a nonsingular triangular polynomial $(n \times n)$ -matrix $A(\lambda)$ and a polynomial $(n \times m)$ -matrix $B(\lambda)$ over a field F there exists a unique pair of polynomial $(n \times m)$ -matrices $P(\lambda)$ and $Q(\lambda)$ over the field F such that $B(\lambda) = A(\lambda)P(\lambda) + Q(\lambda)$. Obtained results are applied to find special solutions of the Sylvester type matrix polynomial equation.